

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 30Ek/956/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124297290
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6124297290.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Prievozská 2, 821 09 Bratislava-Ružinov IČO: 35 724 803, v konaní právne zast.: Remedium Legal, s.r.o., Prievozská 2, 821 09 Bratislava-Ružinov, IČO: 53 255 739, proti povinnému: A. A., nar. XX.XX.XXXX, B. C. XXX/XXX, XXX XX A., o vymoženie 12.622,99 EUR s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Denisa Kvasňovská, so sídlom exekútorského úradu Štefánikova, 040 01 Košice, IČO: 35 560 886, pod sp. zn. 281EX 318/24, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 30Ek/956/2024 zo dňa 25.09.2024, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného zamietal.

odôvodnenie:

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 25.09.2024 rozhodnutie, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Za aplikácie ustanovení § 45 ods. 1, § 50 ods. 1, § 61k ods. 1, 2, 5 a § 61l ods. 1 - 3 prvá veta, § 61n ods. 1 písm. d/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 106 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) posúdil návrh povinného ako návrh na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, ktorý má odkladný účinok.

2/ Dôvodom podania návrhu povinného na zastavenie exekúcie bola skutočnosť, že mu exekučný titul nikdy nebol doručený do vlastných rúk napriek tomu, že sa vždy zdržiaval v mieste trvalého pobytu. Exekučným titulom v danom exekučnom konaní je Rozsudok Okresného súdu Michalovce vydaný dňa 20.06.2022 pod sp. zn. 25Csp/152/2021, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice sp. zn.: 5CoCsp 91/2022 zo dňa 31.10.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť 16.12.2023 a vykonateľnosť dňa 20.12.2023. Na základe súčinnosti mu Okresný súd Michalovce predložil doručky preukazujúce doručenie exekučného titulu. Z nich bolo zrejmé a nepochybné, že exekučný titul bol doručený do elektronickej schránky právneho zástupcovi povinného - spol. ZEMPLÍN - S, D. XXXX/XXX, XXX XX A., IČO: 53360851 dňa 24.07.2022 o 10:01h. V danom prípade neobstojí ani tvrdenie povinného o vypovedaní plnomocenstva na zastupovanie pred súdom, nakoľko právny zástupca povinného ho riadne zastupoval v základnom konaní pred Okresným súdom Michalovce ako aj v odvolacom konaní pred Krajským súdom v Košiciach, o čom svedčí aj doručka, kedy dňa 16.12.2023 o 8:07 h bol právnomu zástupcovi povinného spol. ZEMPLÍN - S, D. XXXX/XXX, XXX XX A. doručený rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn.: 5CoCsp 91/2022 zo dňa 31.10.2023.

3/ Vyšší súdny úradník preto konštatoval, že exekučný titul bol doručovaný právnomu zástupcovi povinného v čase, keď ho riadne zastupoval a také doručenie bolo správne a účinné s poukazom na § 110 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak má strana zástupcu so splnomocnením na celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Z uvedených dôvodov bola obrana povinného o nedoručení exekučného titulu do vlastných rúk, alebo že súd mal povinnosť doručovať spis všetkým účastníkom konania, ak nie je osoba, ktorá ho zastupuje na základe splnomocnenia advokátom, nesprávna. Keďže

samotné vyhlásenie povinného o nedoručení exekučného titulu nepovažoval vyšší súdny úradník za kvalifikovaný dôvod zastavenia exekúcie súdom, dospel k záveru, že nie sú splnené zákonné podmienky na to, aby vo veci mohlo byť vydané rozhodnutie o zastavení exekúcie, a preto návrh povinného v zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

4/ Povinný podal voči rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že súd má v každom štádiu exekučného konania skúmať neprijateľné zmluvné podmienky a ďalej citoval z rozsudku Súdneho dvora C-448/2017 z 18.02.2016. Poukázal i na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 324/2021 a uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/122/2020 z 27.10.2021. Ďalej uviedol, že Ústavný súd SR (uznesenie Plz. ÚS 1/2022, nález III. ÚS 379/2021 a III. ÚS 344/2020) dospel k záveru, že právoplatný a vykonateľný platobný rozkaz vydaný vyšším súdnym úradníkom nebráni súdu v konaní o výkon tohto rozhodnutia v tom, aby tento súd opätovne preskúmal vecnú správnosť tohto rozhodnutia z hľadiska existencie neprijateľných podmienok v spotrebiteľskom vzťahu. Dôvodom bola v podstate skutočnosť, že takýmto spôsobom (vydanie platobného rozkazu vyšším súdnym úradníkom) nebola zabezpečená efektívna súdna ochrana spotrebiteľa, keďže nedošlo k preskúmaniu existencie neprijateľných podmienok sudcom. Ak prekážku rozhodnutej veci nezakladá rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka (platobný rozkaz) vydané po jeho posúdení neprijateľných podmienok v základnom konaní, nemôže prekážku rozhodnutej veci zakladať ani rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka (poverenie pre súdneho exekútora) vydané po jeho posúdení neprijateľnej podmienky v exekučnom konaní. Pretože ani v takomto prípade nedošlo k preskúmaniu existencie neprijateľnej podmienok sudcom. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že súd vydal exekučný titul v rozpore so zákonom a dobrými mravmi. Exekučný titul je nespôsobilý, ničotný, nevykonateľný. Navrhol preto napadnuté uznesenie zrušiť.

5/ Vzhľadom na povahu tvrdení povinného v sťažnosti a z dôvodu procesnej hospodárnosti, súd nedoručoval sťažnosť povinnému oprávnenému na vyjadrenie, ale bude mu doručená spolu s týmto rozhodnutím.

6/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

9/ Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

10/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

12/ Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

13/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Zároveň sudca poukazuje na znenie ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní sťažovateľov, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jeho práv. Aj vzhľadom na skutočnosti uvádzané povinnými v sťažnosti sudca nad rámec odôvodnenia rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka dopĺňa nasledovné.

14/ Povinný sťažnosť oproti návrhu na zastavenie exekúcie už neodôvodňoval nedostatkom riadneho doručenia exekučného titulu, ale úplne odlišnou obranou spočívajúcou v tvrdení o neskúmaní neprijateľných zmluvných podmienok.

15/ Sťažnosť je procesnou obranou, v ktorej sťažovateľ namieta vady rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, resp. vady konania ktoré mu predchádzalo. Účastník konania má v tomto smere povinnosť napadnúť vady (t. j. i právnu argumentáciu vyššieho súdneho úradníka) s použitím všetkých relevantných dôvodov, pre ktoré sa nevyhovelo jeho návrhu. Ak sťažnosť vôbec nereflektuje priebeh konania a jeho výsledky v napadnutom rozhodnutí, tak takejto sťažnosti nie je možné vyhovieť. To platí aj pokiaľ povinný v sťažnosti uvedie úplne nové dôvody neprípustnosti exekúcie, keďže taká obrana nie je v zmysle pravidiel exekučného konania podľa platnej právnej úpravy prípustná. V ustanovení § 61k ods. 2 a 3 Exekučného poriadku je vyjadrená zásada koncentrácie exekučného konania, ktorá sa prejavuje v tom, že povinný musí uviesť všetky skutočnosti, ktoré môžu mať za následok zastavenie exekúcie a ktoré tu boli už v čase od vzniku exekučného titulu do začatia exekučného konania, v návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom, t. j. v návrhu podanom do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Ak právna skutočnosť tvrdená v návrhu na zastavenie exekúcie nie je predložená včas, exekučný súd na ňu neprihliadne s výnimkou skutočností, ktoré objektívne bez svojej viny nemohol uplatniť skôr (porovnaj napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 119/2020 z 03.03.2020 alebo sp. zn. I. ÚS 563/2022 z 19.10.2022). Platnosť záverov rozhodovacej praxe exekučného súdu potvrdzujú i viaceré rozhodnutia Ústavného súdu SR, napr. II. ÚS 231/2021 zo dňa 24.05.2022, II. ÚS 483/2023 z 24.10.2023 alebo IV. ÚS 106/2023 z 21.02.2023, v zmysle ktorých sa koncentrácia exekučného konania vzťahuje na všetky povinných bez rozdielu, teda i na spotrebiteľov, preto aj spotrebiteľia majú dôsledne rešpektovať procesné limity práv a povinností ustanovených zákonom (v danom prípade Exekučným poriadkom). Keďže je bez akýchkoľvek pochyb, že už v čase podania návrhu na zastavenie exekúcie mohol povinný namietať existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, no takú obranu použil až v sťažnosti (ktorá bola podaná po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie), v sťažnosti neospravedlňoval neskoré uplatnenie uvedených skutočností žiadnymi objektívnymi dôvodmi, ktoré by mu bránili ju uplatniť včas, sťažnostný súd na jeho nové tvrdenia v sťažnosti v zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku neprihliadal. Právna úprava povinnosti tvrdenia v rámci koncentračnej zásady pri návrhoch povinného na zastavenie exekúcie je rigorózna, a teda súd návrh podaný oneskorene zamietne i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je (§ 61l ods. 3 druhá veta Exekučného poriadku).

16/ Napriek tomu súd musí poukázať, že rozhodnutia, ktoré povinný v sťažnosti uvádzal, na prejednávanú vec nedopadali, keďže exekučným titulom nie je platobný rozkaz vydaný vyšším súdnym úradníkom, ale rozsudok vydaný sudcom, ktorý bol potvrdený rozhodnutím odvolacieho súdu. Pohľadávka oprávneného vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy bola ešte v základnom konaní podrobená testu neprijateľnosti zmluvných podmienok sudcom (sudcami), čo vyplýva aj z obsahu samotného exekučného titulu, a tým bola povinnému ako spotrebiteľovi zabezpečená efektívna súdna ochrana. Nadobudnutím právoplatnosti sa rozsudok Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 25Csp/152/2021 zo dňa 20.06.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, č.k. 5CoCsp/91/2022-377 zo dňa 31.10.2023 stal riadnym exekučným titulom podľa § 45 ods. 1 Exekučného

poriadku (to platí aj o uznesení o trovách základného konania). V zmysle ustanovenia § 228 ods. 1 CSP je výrok právoplatného rozsudku záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, čo predstavuje materiálnu stránku právoplatnosti súdneho rozhodnutia. V uvedenej veci sa tak už nie je možné dovolávať vecného prieskumu exekučného titulu a prelomiť jeho materiálnu právoplatnosť.

17/ Na základe uvedených skutočností a právnych dôvodov sudca podľa ustanovenia § 250 ods. 1 CSP zamietol sťažnosť povinného voči uzneseniu vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 30Ek/956/2024 zo dňa 25.09.2024 ako nedôvodnú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).